

TÀI LIỆU GIỚI THIỆU
PHÁP LUÂN ĐẠI PHÁP
Chân - Thiện - Nhẫn





Những bí ẩn từ thiên cổ

Đã bao giờ bạn tự hỏi mình...

Mục đích con
người tồn tại
là gì?

Tài sản từ đâu
mà có, bệnh tật,
đau khổ từ
đâu ra?

Cuộc sống
chỉ là vòng xoay
của sinh lão
bệnh tử?

Chết có phải
là hết?

Chúng ta rốt cuộc vì sao mà
sống?

Sống để làm gì và mục đích
thật sự của việc con người
tồn tại là gì?

Nhiều người cho rằng "làm
người tốt là được":

Nhưng tại sao làm người
tốt mà các chuyện không
hay, bệnh tật, tai nạn, đau
khổ,... vẫn cứ bám lấy họ?

Tài sản, địa vị của bạn từ
đâu mà có? Bệnh tật, đau
khổ của bạn từ đâu mà ra?

Vì sao con người ta khi sinh
ra đã khác nhau, có nam, có
nữ, có người lành lặn, người
tật nguyền, người giàu có,
kẻ nghèo hèn?

Con người sinh ra chẳng
lẽ chỉ để lớn lên, đi học, đi
làm, lập gia đình, sinh con
cái và phấn đấu cả đời vì
danh tiếng lợi ích... để cuối
đời là tuổi già, cô đơn, bệnh
tật và... cái chết?

Cuộc sống này chẳng lẽ chỉ
là cái vòng lẩn quẩn của
sinh lão bệnh tử ấy?

Ai đã tạo ra con người và ai
có quyền sắp đặt số phận
của con người?

Ngoài không gian mà con
người ở còn nơi nào tồn tại
sự sống nữa không?

Chết có phải là dấu chấm
hết cho tất cả mọi thứ của
cuộc đời mình không? Sau
khi chết đi thì sẽ về đâu?

Thiên đàng và địa ngục có
thực sự tồn tại? Nếu có thì
chúng ở đâu?

Bạn muốn có lời giải đáp?

Chuyển Pháp Luân - Quyển sách diệu kì!



- Tất cả những bí ẩn từ thiêng cỗ
- Ý nghĩa nhân sinh và chân lý
- Chân tướng vũ trụ, thời không và thân thể người
- Tất cả những gì bạn cần biết để lý giải về cuộc sống

Được diễn giảng rõ ràng, mạch lạc trong cuốn “Chuyển Pháp Luân” - cuốn sách chỉ đạo về tu luyện Pháp Luân Đại Pháp do ông Lý Hồng Chí biên soạn.

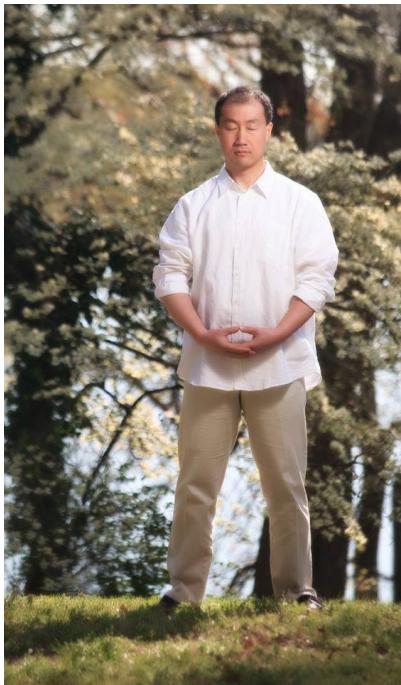
Vậy Pháp Luân Đại Pháp là gì?



Bạn có thể tải miễn phí cuốn sách này tại website: falundafa.org

Môn tu luyện cổ xưa cho cuộc sống hiện đại

Pháp Luân Đại Pháp (hay còn gọi là Pháp Luân Công) là môn khí công tu luyện cổ xưa thuộc Phật gia được ông Lý Hồng Chí truyền ra công chúng kể từ tháng 5 năm 1992. Đây là bộ công pháp thuộc loại tính mệnh song tu, vừa tu tâm tính chiếu theo đặc tính tối cao Chân Thiện Nhẫn của vũ trụ, vừa đồng thời luyện thân thể, thông qua 5 bài công pháp, trong đó có 1 bài tĩnh công thiền định.



Phổ truyền tại 114 quốc gia và vùng lãnh thổ, hơn 100 triệu học viên

Hiện nay Pháp Luân Công đã được phổ truyền tại 114 quốc gia và vùng lãnh thổ trên thế giới và có hơn 100 triệu người theo học, đủ các giai tầng, ngành nghề, lứa tuổi, sắc tộc và dân tộc...

04 đề cử giải Nobel Hòa Bình và đạt giải “Lãnh tụ tinh thần”

Ông Lý Hồng Chí – Người sáng lập pháp môn, đã bốn lần được đề cử giải Nobel Hòa Bình, được Nghị viện Châu Âu đề cử cho giải thưởng Tự do Tư tưởng Sakharov. Ông đã được trao tặng giải Tự do Tôn giáo Quốc tế của Freedom House và giải “Lãnh tụ tinh thần”.

Hơn 3.000 giải thưởng và bằng khen

Các chính phủ và tổ chức trên khắp thế giới đã trao tặng hơn 3.000 giải thưởng và bằng khen, thư công nhận vì những lợi ích mà Pháp Luân Công mang lại.

Ông Lý Hồng Chí được xếp hạng 12 trong 100 “Thiên tài đương đại” và là “Nhân tài kiệt xuất”

Trong “Danh sách 100 thiên tài đương đại” năm 2007, ông Lý Hồng Chí được xếp hạng thứ 12, là người Hoa có ảnh hưởng lớn nhất đến thế giới đương thời. Năm 1996, ông và gia đình đã tới định cư ở Hoa Kỳ theo chương trình “Nhân tài kiệt xuất”.



Trung Quốc giữa những năm 1990



Hồng Kông - tháng 05/2012



Đài Loan - tháng 05/2013



Ấn Độ - tháng 05/2013



Busan, Hàn Quốc - tháng 05/2013



Hà Nội, Việt Nam - tháng 05/2013



Bangkok, Thái Lan - tháng 05/2011



New York, Mỹ - tháng 05/2012



Melbourne, Úc - tháng 05/2013



Toronto, Canada - tháng 05/2013



Brussels, Bỉ - tháng 10/2012



Odessa, Ukraine - tháng 12/2011



Ý - tháng 02/2006

Điều gì đã làm cho Pháp Luân Công trở thành môn tu luyện có sức hút mạnh mẽ và ảnh hưởng trên toàn thế giới đến vậy? ”



Moscow, Nga - tháng 05/2012



Anh - tháng 05/2008



Baravia, Đức - tháng 05/2013



Paris, Pháp - tháng 05/2011



Tu luyện cả tâm lẫn thân

1. Tu giữa đời thường

Pháp Luân Đại Pháp là môn tu luyện giữa đời thường, phù hợp với mọi đối tượng. Người tu luyện không từ bỏ gia đình, công việc, chức vụ, lợi ích...

Không yêu cầu phải ăn chay.

2. Rút ngắn thời gian luyện công

Cơ chế năng lượng của Pháp Luân Đại Pháp vô cùng mạnh mẽ, giúp người học nhanh chóng đắc công.

Pháp Luân Đại Pháp tu luyện một Pháp Luân, hay "bánh xe Pháp". Tự bản thân Pháp Luân là vật chất cao năng lượng có linh tính, tự động trợ giúp học viên tu luyện. Ngay cả khi người không luyện công, Pháp Luân vẫn luyện người nên rút ngắn được thời gian luyện công, rất thuận tiện cho cuộc sống hiện đại.

Đây là điểm khác biệt lớn so với các phương pháp tu luyện trong quá khứ.

3. Đạt tới thân thể khỏe mạnh, vô bệnh

Đây là công pháp tu luyện cả tâm lẫn thân, vừa tu tâm tính, vừa luyện 5 bộ công pháp đơn giản, dễ học. Các bài công pháp giúp khai mở các kinh mạch và liên tục tịnh hoá thân thể, giúp người tu luyện cải thiện rõ rệt về sức khoẻ, giảm căng thẳng, đề cao tâm tính và trí huệ.

Theo kết quả khảo sát của các chuyên gia y tế năm 1998: 99,1% người tập đang hồi phục sức khỏe, trong đó 58,5% đã hoàn toàn được bình phục nhờ tu luyện.



Đơn giản và thuận tiện

4. Sinh mệnh được kéo dài

Người chân tu Đại Pháp, sinh mệnh sẽ không ngừng được kéo dài và đường đời được thay đổi để cho mục đích tu luyện. Do đó, người tuổi đã cao, nếu chân tu thì vẫn có đủ thời gian cho tu luyện.

5. Khởi điểm luyện công ngay tại cao tầng

Hỗn bắt đầu tu luyện là được đặt vào chỗ khởi điểm rất cao; khi tâm tính và công lực của người tu luyện đạt đến một tầng nhất định, thực thi được việc tu thành [thân] thể kim cương bất hoại ngay tại thế gian, đạt đến khai công khai ngộ, toàn bộ thăng hoa lên cao tầng.

Người có ngộ tính cao học chính Pháp, đắc chính quả, đề cao tâm tính, vứt bỏ các chấp trước rồi viên mãn.

6. Là môn tu luyện phi tôn giáo, tình nguyện và miễn phí

Môn tu luyện này bắt nguồn từ chỗ đơn truyền qua các thế hệ (chỉ truyền cho một đệ tử duy nhất, không phổ cập) và được ông Lý Hồng Chí truyền ra công chúng từ năm 1992, không dùng hình thức tôn giáo, mà dùng các nguyên lý của Pháp ở các tầng thứ khác nhau kết hợp với khoa học hiện đại để giảng giải, và được ông gọi là Pháp Luân Công.

Từ thất bại và thua lỗ đến một doanh nghiệp mới thành công – Câu chuyện của một doanh nhân thành đạt

Giám đốc và Tổng Giám đốc phát triển trò chơi trực tuyến, ông Trần Khả Nhân là một người Hàn Quốc đến Đài Loan để lập nghiệp chín năm trước đây. Ông đã trải qua thời điểm khó khăn khi ông bị thất nghiệp trong cuộc khủng hoảng tài chính Hàn Quốc vào năm 1997 và sau đó ông đã phải đóng cửa công ty đầu tiên do nợ nần chồng chất. Sau nhiều nỗ lực, ông bắt đầu thành lập một doanh nghiệp khác nhưng đã bị các cổ đông lừa một số tiền lớn, đưa công ty của ông vào một cuộc khủng hoảng tài chính trầm trọng. Nhưng nhờ đối xử với những người khác theo các nguyên lý Chân - Thiện - Nhẫn, công ty của ông Trần đã sớm vượt qua khó khăn và phát triển nhanh chóng, với doanh thu hàng năm từ 130-150 triệu Đài tệ.

Phục hồi nhanh chóng từ khủng hoảng tài chính thông qua việc duy trì các nguyên lý của Chân Thiện Nhẫn

Tháng 4/2007, một cổ đông đã lừa ông Trần 60 triệu Đài tệ, đẩy công ty của ông lâm vào khủng hoảng tài chính. Ông Trần giải thích tình hình cho các nhân viên của mình và để cho họ quyết định liệu họ muốn ra đi hay ở lại. Những người chọn ra đi sẽ nhận được các khoản trợ cấp thất nghiệp. Một số người đã chọn ở lại và làm việc chăm chỉ để khôi phục công ty. Ông Trần hy sinh tiền lương của mình để đảm bảo rằng các nhân viên còn lại không bị cắt giảm lương. Trong vòng một tháng, doanh số bán hàng đã tăng gấp đôi và công ty đã vượt qua cuộc khủng hoảng. Trong năm sau, doanh số bán hàng tăng gấp bảy lần. Ngay cả những nhân viên cũng nói rằng đây là một phép lạ! Ông Trần nói: "Trên thực tế, chúng tôi đã không thực hiện bất kỳ chiến lược Marketing đặc biệt nào nhưng doanh số bán hàng tăng lên nhanh chóng."

Đối với cổ đông gây ra rủi ro cho công ty, ông Trần đã chọn cách tha thứ cho ông ta. Ông nói: "Tại thời điểm đó tôi đã tu luyện Pháp Luân Công khoảng năm tháng. Nếu không tu luyện, tôi sẽ theo đuổi vấn đề cho đến cùng, điều kiện ông ta hoặc thậm chí phải dùng đến biện pháp quyết liệt để giải quyết vấn đề. Tuy nhiên, lúc đó suy nghĩ duy nhất của tôi là làm thế nào để từ bi xử lý cuộc khủng hoảng tài chính. Tôi không nghĩ quá nhiều những vấn đề khác. Tôi chân thành muốn cố gắng hết sức mình để làm những gì tôi nên làm."

Từ vô thần đến nhất tâm tu luyện

Ông Trần từng là một người vô thần. Bởi vì vợ của ông, một người Hàn Quốc gốc Trung Quốc, là một học viên Pháp Luân Công, ông đã có nhiều cơ hội tiếp xúc với Đại Pháp, nhưng ông đã không tận dụng những cơ hội đó...

Vào cuối năm 2006, ông Trần đã đến Hàn Quốc trong một chuyến công tác. Một chuyên gia trong chi nhánh công ty của ông rất quan tâm

đến Pháp Luân Công và muốn mua tất cả các cuốn sách về môn tập này. Ông Trần đã đi với người đó và mua một cuốn sách mang về Đài Loan. Trước sự ngạc nhiên của ông, vợ của ông nói với ông rằng ông đã mua nhầm sách. Cuốn sách mà ông mua không nói về Pháp Luân Công. Điều này nói lên tính cách bướng bỉnh của ông, và ông quyết định tìm một cuốn sách Pháp Luân Công để đọc.



Giám đốc và Tổng Giám đốc công ty "Iwanzi"
- Ông Trần Khả Nhân

Ông lên website Minh Huệ (phiên bản tiếng Trung của Minh Huệ) và tải về phiên bản tiếng Hàn cuốn Chuyển Pháp Luân. Khi ông bắt đầu đọc sách, ông không thể dừng lại và tiếp tục tải về các bài giảng và kinh văn khác. Ông đọc hết bài này tới bài khác... Ông Trần giải thích: "Sư phụ giảng bằng ngôn ngữ rất đơn giản, nhưng trên thực tế, giáo lý của Ngài mang nội hàm rất sâu sắc. Tôi đã vô cùng xúc động bởi những lời dạy. Tôi từng là một người vô thần. Tuy nhiên, tôi chưa từng nghi ngờ những gì được giảng trong các kinh sách. Tôi biết tất cả mọi thứ Sư phụ nói là đúng, và đọc kinh sách mở rộng tâm trí của tôi. Mỗi lần tôi học Pháp, tâm tính của tôi thay đổi và đề cao. Tôi hiểu rằng tôi sẽ trở thành một người tốt và ý nghĩa cuộc sống của một người là quay trở về với cội nguồn thật sự của mình."

Có chiều hướng tốt hơn sau khi đạt được trạng thái thăng hoa

Trước khi tập Pháp Luân Công, ông Trần rất thực dụng. Ông hút thuốc, uống rượu và đánh bạc. Ông nóng nảy và thường ném điện thoại di động hay đá vào bàn để trút giận. Ông trở nên kiệt quệ về thể chất lẫn tinh thần, bị đau dạ dày và các bệnh về đường ruột. Cổ của ông bị cứng và thường không thể quay được. Những khổ nạn này đã làm cho ông thậm chí còn mệt mỏi hơn và ông rất dễ nổi cáu.

Sau khi tập luyện Pháp Luân Công, tâm tính của ông được đề cao. Những khó chịu và mệt mỏi của cơ thể ông biến mất. Ông Trần nói: "Tôi từng là người khá quyết đoán và không thích nghe theo những ý kiến của người khác.

Kể từ khi tu luyện Pháp Luân Công, tôi cố gắng hành động phù hợp với các nguyên lý của Chân Thiện Nhẫn. Ngày giờ tôi cảm thấy khỏe hơn về cả thể chất lẫn tinh thần."

Ông Trần nói: "Chân Thiện Nhẫn hình thành chuẩn mực tinh thần cho công ty của tôi. Tôi yêu cầu nhân viên của tôi đối xử với nhau bằng nhân từ và nếu họ nhìn thấy một vấn đề ở một người nào đó, họ vui lòng chỉ nó ra cho người đó để người khác có một cơ hội để đề cao. Tại cuộc phỏng vấn tuyển dụng, ông giải thích tinh thần của công ty cho các thí sinh, "Nếu họ làm điều gì sai, họ sẽ có một số cơ hội, nhưng nếu họ tiếp tục mắc cùng một sai lầm sau đó họ sẽ bị sa thải. Tôi nghĩ rằng đây là một cơ hội cho những người trẻ thực sự phát triển và trưởng thành. Không có sự cạnh tranh giữa nhân viên và các phòng ban khác nhau. Công ty ổn định và tăng trưởng được duy trì ở một tốc độ ổn định."

Trong quá trình kinh doanh, ông Trần thường gặp phải những tình huống khảo nghiệm chấp trước của mình về danh vọng và tiền bạc. Một cổ đông đã đầu tư một khoản tiền lớn vào công ty đã bị phá sản vào năm 2002 nghe đồn rằng ông Trần sẽ làm cho nó hồi phục lại tại Đài Loan. Ông ấy yêu cầu ông Trần bồi thường. Khi công ty đóng cửa, ông Trần bồi thường tất cả các cổ đông theo quy định của pháp luật. Tuy nhiên, sau khi tập Pháp Luân Công, ông đã quyết định bồi thường thêm cho cổ đông này từ một quan điểm đạo đức. Tuy nhiên, cổ đông không hài lòng và yêu cầu bồi thường tương đương với giá trị đầu tư ban đầu của ông ấy.

Ông Trần nói: "Tôi đã suy nghĩ nát óc nhung sau đó lại nghĩ, những gì là của bạn thì sẽ là của bạn. Bất thất giả bất đắc, đắc tựu đắc thất". Ông quyết định dành một phần ba cổ phần cá nhân của mình cho cổ đông này. Người cổ đông đó đã rất hài lòng với những gì xảy ra và tất cả các án oán trước đây đã được thiện giải. Ông ấy đã nhận ra rằng ông Trần tập Pháp Luân Công và nhìn thấy những thay đổi ở ông Trần, thái độ của chính ông ấy đã thay đổi theo chiều hướng tốt hơn. Ông đã giới thiệu công ty của ông Trần với nhiều bạn bè và khi công ty tăng vốn đầu tư, ông cũng tham gia với tư cách là một nhà đầu tư. Là một học viên, ông Trần vứt bỏ chấp trước để giành thắng lợi, nhưng ông không hy vọng rằng điều này sẽ đem lại lợi ích cho công ty của ông trong tương lai.

Ông Trần nói: "Sau khi tập Pháp Luân Công, tôi đã thay đổi thói quen thường xuyên lo lắng về điều này điều nọ. Tôi cấp cho cán bộ đủ ủy quyền và tin tưởng việc thực hiện nhiệm vụ được giao của họ. Do đó, ngày nay, tôi hiếm khi tham gia vào công việc của công ty. Ngược lại, hiệu suất của công ty ngày càng trở nên tốt hơn. Tôi dành nhiều thời gian để giảng chân tướng về Đại Pháp cho các khách du lịch tại điểm du lịch cũng như các dự án chứng thực sự tốt lành của Đại Pháp. Tôi cảm thấy rằng tôi đang sống một cuộc sống rất sung túc và đầy ý nghĩa."

(Trích nguồn : <http://vn.minghui.org/news/24225-tu-that-bai-va-thua-lo-den-mot-doanh-nghiep-moi-thanh-cong-cau-chuyen-cua-mot-doanh-nhan-thanh-dat.html>)

Giám đốc bưu điện về hưu học Pháp Luân Đại Pháp, khối ung thư biến mất

Bà Ngọc Châu, giám đốc bưu điện đã nghỉ hưu ở Takao phát hiện ra rằng bà đã mắc một căn bệnh nan y. Thất vọng và tuyệt vọng, bà may mắn tìm được Đại Pháp và bệnh của bà đã được chữa lành. Kể từ đó, bà đã trở nên lạc quan và thanh thản.



Bà Ngọc Châu tại lễ Thắp nến Takao 2012 chia sẻ rằng bà đã khỏi một căn bệnh nan y sau khi tu luyện Pháp Luân Công như thế nào.

Các bác sĩ không tìm ra cách chữa trị căn bệnh hiếm gặp

Một ngày năm 2011, bà Ngọc Châu bị đau bụng dữ dội, nó kéo dài khoảng vài ngày. Bà đã đến phòng cấp cứu và X-quang cho thấy dạ dày của bà đầy mủ. Các bác sĩ làm sinh thiết và phát hiện ra rằng bà bị viêm màng ruột cấp tính và nói với bà rằng bà sẽ ổn sau khi phẫu thuật.

Tuy nhiên, một ngày trước khi bà được xuất viện, các bác sĩ lại nói với bà: "Các xét nghiệm

mà chúng tôi thực hiện cho thấy rằng bà bị chứng *Pseudomyxoma peritonei*". Đây là một chủng bệnh ung thư cực kỳ hiếm gặp, chỉ có 2 đến 3 trong số một triệu người có loại khối u này. Các tế bào ung thư tiết ra chất nhầy, dính vào ruột và các nhu động ruột không thể xảy ra. Do đó, những người bị bệnh này không thể ăn bất cứ thứ gì và cuối cùng sẽ chết. Vì khối u hiếm gặp này phát triển bên trong màng ruột, hóa trị liệu thông thường sẽ không thể tiêu diệt nó. Các bác sĩ đã không có cách nào chữa trị bệnh ung thư này. Thông tin này có vẻ giống như một bản án tử hình với bà.

Thân nhiệt cao khủng khiếp

Gia đình bà Ngọc Châu không bỏ qua bất kỳ cơ hội nào để chữa trị cho bà. Họ đã đến gặp một số bác sĩ tại Đài Bắc, nhưng tất cả họ đều thống nhất rằng căn bệnh này không thể chữa khỏi. Một người bạn của họ giới thiệu một bác sĩ nổi tiếng, người này đã đưa ra đề xuất rằng bà nên thử một phương pháp điều trị được gọi là "thân nhiệt cao". Bác sĩ sẽ ngâm dạ dày của bà trong 43 độ C (nước nóng) và các loại thuốc hóa trị, chúng có thể giết chết

phần lớn của các tế bào ung thư. Đây là một thủ thuật cần nhiều thời gian và nước nóng có thể dễ dàng làm bỏng các cơ quan trong ổ bụng, do đó rủi ro là khá cao. Bác sĩ nói với họ: "Hiện nay, đây là cách duy nhất để điều trị loại khối u này và chúng ta cần phải làm điều đó ngay lập tức để ngăn chặn nó phát triển". Bà choáng váng khi nghe những gì bác sĩ nói và nghĩ rằng: "Minh chỉ mới phẫu thuật cách đây một tháng. Làm sao cơ thể của mình có thể chịu đựng được một cuộc phẫu thuật khác?" Gia đình của bà Ngọc Châu cũng rất buồn, nhưng họ tin rằng họ không nên bỏ qua cơ hội này và muốn bà Ngọc Châu phẫu thuật. Trong cơn tuyệt vọng, bà đã đồng ý.

May mắn đắc Pháp trong tuyệt vọng

Trong khi bà đang ở tình trạng tuyệt vọng, bạn của bà, một cặp vợ chồng đến từ Đài Bắc, đã giới thiệu cuốn sách Chuyển Pháp Luân cho bà. Ngọc Châu nói: "Ngay lúc tôi cầm nó trong tay, một cảm giác ấm áp xuất hiện trong tâm trí của tôi, những từ ngữ đơn giản trong cuốn sách mang rất nhiều ý nghĩa sâu xa. Tôi muốn đọc xong nó ngay lập tức."

Bà nói tiếp: “Đây chính xác là những gì tôi muốn, dùng chút thời gian hữu hạn của mình để tìm hiểu ý nghĩa thực sự của cuộc sống”. Ngay lập tức, bà nhờ bạn bè của mình mua cho bà tất cả các sách về Pháp Luân Công để bà có thể tìm hiểu càng nhiều càng tốt. Lúc đó, bà chỉ nghĩ rằng bà không còn nhiều thời gian tồn tại trên thế gian này, bà sẽ tiếp thu các lời giảng nhiều nhất có thể. Bạn bè của bà đã mời bà tham gia luyện công cùng họ vào sáng hôm sau. Với cơ thể yếu ớt của mình, bà đã không thể đứng yên khi tập bài tập thứ hai (Pháp Luân Trang Pháp). Cơ thể của bà liên tục run rẩy, bà đổ mồ hôi và tim bà đập nhanh không chịu được. Nhưng thật bất ngờ bà nói: “Sau khi thực hiện các bài tập, tôi cảm thấy rất nhẹ nhàng, thoải mái và tôi đã chưa bao giờ cảm thấy dễ chịu như vậy trước đây”.

Cảm giác rõ ràng rằng Pháp Luân điều chỉnh cơ thể của mình

Sau khi luyện Pháp Luân Công chỉ một vài ngày, một phép lạ đã xảy ra. Bà Ngọc Châu nói: “Tôi có thể cảm thấy rõ ràng rằng Pháp Luân đang xoay bên trong cơ thể của tôi. Tại các điểm luyện công, tôi có thể cảm thấy một cái gì đó liên tục xoay quanh mũi của mình. Khi tôi ngủ vào buổi tối, tôi có thể cảm thấy rằng một cánh quạt lớn liên tục quay trên đầu tôi và thậm chí nó còn phát ra một số âm thanh. Các bạn đồng tu sau đó giải thích cho tôi rằng Pháp Luân đang điều chỉnh cơ thể cho tôi, tôi đã hy vọng”. Dần dần bà đã có thể ngủ và bà không còn bị tiêu chảy. Sức khỏe của bà hồi phục nhanh chóng.

Sau khi liên tục học Pháp, bà Ngọc Châu nhận xét: “Tôi biết rằng chính nghiệp lực khiến cho người ta bị bệnh. Chỉ có thông qua tu luyện thì số phận của một người mới có thể được thay đổi. Phẫu thuật không thể hoàn toàn loại bỏ được các bệnh tật từ tận gốc rễ”. Do đó, bà liên lạc với bác sĩ để hủy bỏ ca phẫu thuật.

Tất cả các vấn đề thể chất biến mất

Trong quá khứ, Ngọc Châu không thể thức khuya vì bà không thể ngủ ngon, đôi tai của bà suốt ngày cứ ù lén và bà cũng đã bị mờ mắt do bong võng mạc. Dù bà đi ngủ sớm đến mấy, sáng hôm sau thức dậy bà vẫn cảm thấy chóng mặt. Sau khi tu luyện Pháp Luân Công, bà học Pháp cho đến quá nửa đêm mỗi ngày và đi ra ngoài luyện công vào lúc 4h30 mỗi sáng. Tuy nhiên, bà vẫn tràn đầy năng lượng suốt cả ngày và tâm trí của bà rất minh mẫn. Bà đã hoàn toàn hồi phục và thị lực của bà cũng đã được cải thiện.

Giờ đây lạc quan và vui vẻ

Ngọc Châu bây giờ cảm thấy rất thanh thản và tĩnh tại. Bà chưa bao giờ cảm thấy như thế này trước đây. Bà thường cảm thấy áp lực vì nhiều vấn đề gia đình. Bà cũng bị trầm cảm. Tuy nhiên, kể từ khi bà bắt đầu tu luyện Đại Pháp bằng cách kiên trì học Pháp, bà không còn coi trọng những vấn đề đó nữa. Bà nói: “Tôi biết rõ rằng Sư phụ từ bi của chúng ta có thể thanh lý thân thể và chịu đựng nghiệp cho tôi. Tôi cảm ơn Sư phụ”.

Ngọc Châu đã tu luyện Pháp Luân Công khoảng hơn một năm. Nhìn da dẻ hồng hào của bà, ai có thể nói rằng chỉ một năm trước, bà đã suýt chết vì bệnh ung thư? Ngọc Châu nói: “Chắc chắn rằng quyết định của tôi là đúng. Những gì Sư phụ nói trong Chuyển Pháp Luân tất cả là sự thật. Sư phụ cứu giúp tất cả các đệ tử chân chính của ngài. Tôi rất may mắn đã nhận được cuốn sách quý báu trong thời điểm quan trọng này. Nó đã cho tôi một cuộc đời mới”.

Ngọc Châu cảm tạ Sư phụ vì đã cứu sống bà. Trong khi đó, bà nói với tất cả mọi người rằng Pháp Luân Đại Pháp là tốt. Khi bà nghĩ về các học viên ở Trung Quốc đang bị bức hại tàn bạo, bà rất buồn. Vì vậy, bất cứ khi nào bà có thời gian, bà lại đến một điểm du lịch gần nơi cư trú để giảng chân tướng cho khách du lịch từ Trung Quốc đại lục và nói với họ về vẻ đẹp của Đại Pháp, cũng như các phép lạ đã xảy đến với bà. Bà nói: “Tôi sẽ làm hết sức mình để giúp người Trung Quốc Đại lục hiểu sự thật về Pháp Luân Công để cuộc bức hại sẽ sớm kết thúc và tất cả các học viên Pháp Luân Công sẽ có một môi trường tu luyện hợp pháp. Đây là nguyện vọng tha thiết của tôi. Hãy cùng nhau cố gắng để giúp mọi người trên thế giới biết rằng Pháp Luân Đại Pháp là tốt, Chân Thiện Nhẫn là tốt”.

(Trích nguồn: <http://vn.minghui.org/news/29150-giam-doc-buu-dien-ve-huu-hoc-phap-luan-dai-phap-khoi-ung-thu-bien-mat.html>)

Hoạt động & sự kiện



Pháp hội giao lưu tại New York tháng 5/2013 với hơn 7.000 người
khắp nơi trên thế giới về tham dự



Tian Guo Nhạc Đoàn tham gia lễ diễu hành tại Ottawa, Canada



Đệ tử Đại Pháp múa quạt tại Melbourne, Úc



Diễu hành tại Tokyo, Nhật Bản



Pháp hội chia sẻ kinh nghiệm tu luyện tại khu vực Châu Âu diễn ra ở
Đức năm 2008



Lễ hội Đèn lồng Đài Loan 2014 diễn ra ở quận Nam Đầu vào tối
ngày 06 tháng 02



Người dân London và khách du lịch tụ tập để tìm hiểu thêm về
Pháp Luân Công



Triển lãm tranh "Chân - Thiện - Nhẫn" tại Thổ Nhĩ Kỳ

Tài liệu và phương pháp học

Học Pháp Luân Đại Pháp bề ngoài rất đơn giản nhưng nội hàm vô cùng sâu sắc. Thông qua tự trau dồi bản thân theo nguyên lý Chân Thiện Nhẫn và luyện 5 bài công pháp, người học có thể cải thiện cả tâm lẫn thân, giảm căng thẳng lo âu, tăng cường năng lượng và sức sống, đề cao tâm tính và trí huệ. Để thực hành Pháp Luân Đại Pháp, bạn có thể học như sau:

“Chuyển Pháp Luân”, cuốn sách chính yếu của Pháp Luân Đại Pháp



Cuốn sách “Chuyển Pháp Luân” do Ông Lý Hồng Chí biên soạn là cuốn sách thiết yếu nhất và toàn diện nhất để thực hành pháp môn. Cuốn sách này đã được dịch sang 38 loại ngôn ngữ khác nhau.

Tất cả các tác phẩm của Ông Lý Hồng Chí, cũng như các video hướng dẫn các bài công pháp của Pháp Luân Đại Pháp, có thể được tải miễn phí từ trang web: falundafa.org, cũng có thể mua các cuốn sách này bằng cách truy cập vào trang web: tiantibooks.org

1. Bài giảng Pháp và hướng dẫn luyện công của Sư phụ Lý Hồng Chí

Nghe thu âm hoặc xem video thu hình 9 bài giảng của ông Lý Hồng Chí, khoá học ở Quảng Châu. Ông Lý Hồng Chí đã mở 54 khoá học như vậy trong những năm 1992-1994 khắp nơi Trung Quốc. Chín bài giảng các nơi được biên tập thành cuốn sách “Chuyển Pháp Luân”. Về động tác, hãy xem video và đọc cuốn “Đại Viên Mẫn Pháp”. Những tài liệu này đều được cung cấp miễn phí tại falundafa.org.

Người học được khuyên là hãy thu xếp thời gian để luyện công và đọc sách “Chuyển Pháp Luân” (hoặc nghe băng thu âm 9 bài giảng) hàng ngày.

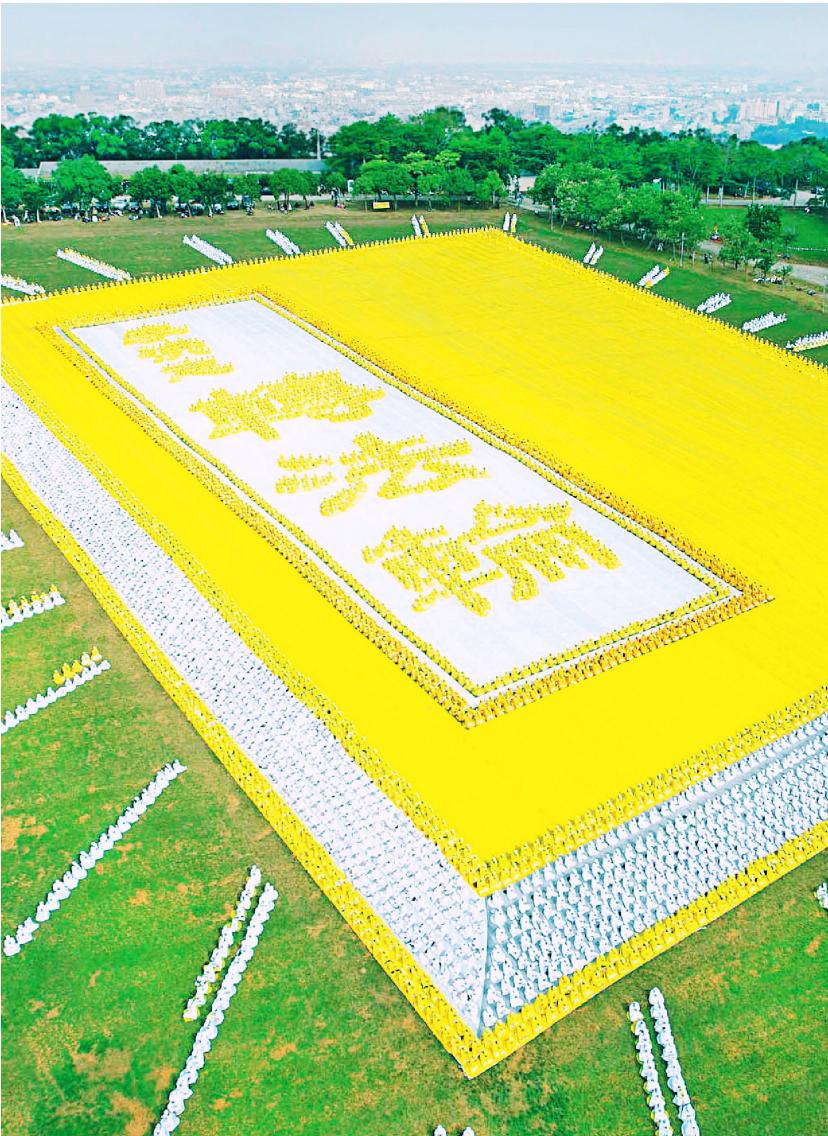
2. Liên hệ với tình nguyện viên để có tư vấn thêm:

Có thể tự học ở nhà thông qua tài liệu nói trên, tuy nhiên với người mới học, chúng tôi gợi ý là tới điểm luyện công tập thể hoặc liên hệ với tình nguyện viên:

Miền Bắc: **Anh Trí: 0903 434 956** - Email: triplc@gmail.com
Anh Trung: 0904 197 958 - **Anh Thắng: 0983 379 070**
Miền Trung: **Anh Nguyên: 0916 550 674** - **Anh Vũ: 0166 7023 419**
Miền Nam: **Anh Nghĩa: 0908 294 132** - **Anh Tú: 0918 728 049**

3. Các website tham khảo:

Website **phapluan.org** (vi.falundafa.org) trình bày dấn nhập vào học và các tài liệu của ông Lý Hồng Chí. Website **vn.minghui.org** có các bài về tình hình Pháp Luân Đại Pháp ở Trung Quốc và thế giới, cũng như chia sẻ kinh nghiệm tu luyện của các học viên trên thế giới.



Nie Jiaji - Giáo sư trường Catholic University of America

"Từ 1997 đến nay tôi học Pháp và tu luyện Pháp Luân Công mười mấy năm, Sư phụ Lý Hồng Chí đã chỉ ra cho tôi chân lý và thiên cơ rộng lớn và sâu sắc về vũ trụ, thời-không, vật chất, nhân thể sinh mệnh khiến giá trị quan nhân sinh quan và vũ trụ quan của tôi được thăng hoa rất nhiều."



Terri Marsh - Luật sư Hoa Kỳ

"Tôi vẫn luôn truy tìm trí huệ và tôi đọc cuốn sách Chuyển Pháp Luân lập tức hiểu ra đó chính là trí huệ, tôi ngộ ra ngay không một chút nghi hoặc gì dù chỉ trong một giây. Đó chính là trí huệ mà tôi vẫn truy tìm, từng câu từng câu đều là trí huệ".



Dương Sâm - Tiến sĩ học viện công nghệ Georgia

"Cuốn Chuyển Pháp Luân đã nhanh chóng khai mở thế giới quan vốn rất hẹp hẹp của tôi, mở ra trước mắt tôi một thế giới rộng lớn".

(Trích nguồn: <http://vn.minghui.org/news/23197-video-dai-phap-hong-truyen.html>)

5 Bộ Công Pháp

Gồm 5 bài công pháp, trong đó có một bài tĩnh công. Các bài công pháp dễ học và thực hành; các động tác đơn giản, nhẹ nhàng và thư thái. Luyện công không phụ thuộc vào địa điểm, thời gian, phương vị, cũng không cần thu công.



1. Phật Triển Thiên Thủ pháp

Sử dụng các động tác căng và chùng nhẹ nhàng, bài công pháp đầu tiên này sẽ khai mở tất cả các kênh năng lượng của cơ thể, tạo ra một trường năng lượng mạnh mẽ.



2. Pháp Luân Trang pháp

Bao gồm bốn tư thế ôm bánh xe, mỗi tư thế được giữ trong vài phút. Bài công pháp thứ hai này giúp gia tăng năng lượng và trí huệ.

Video hướng dẫn 05 bài công pháp tại địa chỉ website: falundafa.org



3. Quán Thông Lưỡng Cực pháp

Với các động tác tay lướt nhẹ, bài công pháp thứ ba này giúp thanh lọc cơ thể nhờ sử dụng năng lượng từ vũ trụ.



4. Pháp Luân Chu Thiên pháp

Bằng cách di chuyển hai tay một cách nhẹ nhàng trên khắp cơ thể, mặt trước và sau, bài công pháp thứ tư này sẽ chỉnh lại tất cả các trạng thái bất thường trong cơ thể và lưu thông năng lượng.



5. Thần Thông Gia Trì pháp

Đây là bài tĩnh công đả tọa kết hợp với các thủ ấn đặc biệt và tư thế tay giúp thanh lọc cả thân lẫn tâm, nó gia trì năng lượng và các công năng.

Pháp Luân Công tại Trung Quốc



Tự do tập Pháp Luân Công tại Trung Quốc trước năm 1999



Sau ngày 20/07/1999 - Ngày Đảng Cộng Sản Trung Quốc (ĐCSTQ) bắt đầu đàn áp Pháp Luân Công

Tại sao ĐCSTQ bức hại Pháp Luân Công?

Trong những năm 90, Pháp Luân Công được công nhận một cách rộng rãi là một môn tập luyện giúp nâng cao sức khỏe và đạo đức thông qua các bài giảng dựa trên Chân, Thiện, Nhẫn. Vậy tại sao ĐCSTQ lại phát động một chiến dịch để tiêu diệt nó, đẩy hàng trăm nghìn công dân tuân thủ pháp luật vào các trại lao động, nơi họ phải đối mặt với tra tấn và thậm chí là cái chết?

Sự phổ biến và độc lập

Năm 1998, một cuộc điều tra của chính phủ Trung Quốc cho thấy số lượng người tập luyện Pháp Luân Công vượt quá số lượng đảng viên ĐCSTQ. Với 70-100 triệu người theo tập, Pháp Luân Công có thể được nhìn nhận là nhóm độc lập, không thuộc sự quản lý của chính phủ, lớn nhất trong lịch sử nước Cộng hòa Dân chủ Nhân dân Trung Hoa.

ĐCSTQ tìm cách kiểm soát tất cả những tổ chức tự nguyện, tôn giáo, truyền thông, và các cơ sở giáo dục tại Trung Quốc. Nó đàn áp tất cả những nhóm nào không chấp nhận bị kiểm soát, bao gồm cả Pháp Luân Công.

Lòng ghen tị cá nhân của người lãnh đạo độc tài

Quyết định đàn áp Pháp Luân Công được đưa ra một cách gần như là đơn phương bởi Giang Trạch Dân, lúc đó là Tổng Bí thư của ĐCSTQ. Các thành viên khác của Ủy ban Thường trực Bộ Chính trị ủng hộ cách giải quyết hòa giải hơn, họ nhận ra Pháp Luân

Công là môn tập luyện hòa bình và không có mục đích chính trị.

Sự phản đối của Giang Trạch Dân đối với Pháp Luân Công là hết sức cá nhân, bắt nguồn từ lòng ghen tị với sự phổ biến của môn tập luyện này. Người ta cũng cho rằng Giang Trạch Dân tin tưởng rằng bằng việc phát động một chiến dịch, tương tự như Đại Cách mạng Văn hóa, chống lại Pháp Luân Công, ông ta sẽ có thể củng cố được quyền lực của mình. Theo cách nói của một nhà nghiên cứu nhân quyền, Giang muốn “thể hiện năng lực bắt Đảng phải phục tùng ý muốn của mình”.

Không phù hợp với tư tưởng Mác-xít

Mặc dù Trung Quốc đã chuyển sang nền kinh tế thị trường trong những thập kỷ gần đây, ĐCSTQ vô thần vẫn bám chặt lấy hệ tư tưởng Mác-xít. Một số lãnh đạo ĐCSTQ nhìn nhận Pháp Luân Công, với niềm tin vào sự tồn tại của Phật, Đạo, Thần, và niềm tin rằng bất kỳ ai cũng có thể đạt đến cảnh giới thần

- **100 triệu** người theo học Pháp Luân Công khi cuộc đàn áp bắt đầu vào năm 1999.

- **Hàng triệu** người dân Trung Quốc đã bị bắt cóc, giam giữ, tra tấn, bị sa thải, đuổi học hoặc bị buộc trở thành vô gia cư vì họ học Pháp Luân Công.

- **450.000 - 1.000.000** học viên Pháp Luân Công bị giam giữ bất hợp pháp trong các trại lao động, nhà tù và trại giam vào bất cứ thời điểm nào. Đây là nhóm tù nhân lương tâm lớn nhất ở Trung Quốc, nếu không nói là trên thế giới.

- **Hơn 80.000** trường hợp tra tấn đã được ghi nhận.

- **Hàng triệu** người đã bị giết hại.

thánh thông qua việc tu luyện bản thân, là mâu thuẫn với hệ tư tưởng của đảng.

Tân Hoa Xã, cơ quan ngôn luận chính thức của ĐCSTQ, đã phát ngôn một cách rõ ràng về việc này sau khi chiến dịch đàn áp được phát động, rằng: “Các nguyên lý Chân, Thiện, Nhẫn của Pháp Luân Công không có điểm chung nào với lý tưởng đạo đức và tiến bộ văn hóa xã hội chủ nghĩa mà ĐCSTQ đang nỗ lực thực hiện.”

Một số mốc thời gian đáng chú ý của cuộc bức hại tàn khốc

Sư phụ Lý Hồng Chí mở những khoá thuyết giảng đầu tiên về Pháp Luân Công tại Trường Xuân, Trung Quốc.	Pháp Luân Công được đăng ký là thành viên của Hiệp hội Nghiên cứu Khí công thuộc nhà nước Trung Quốc.	Ông Lý Hồng Chí được vinh danh là "Khí công sư được hoan nghênh nhất" tại Hội chợ Sức khỏe Đông Phương ở Bắc Kinh năm 1993.	Ông Lý Hồng Chí được mời đến dạy Pháp Luân Công tại Đại sứ quán Trung Quốc ở Paris và sau đó là Thụy Điển.
Tháng 05 năm 1992	Tháng 12 năm 1992	Tháng 07 năm 1993	Tháng 09 năm 1993

Tại Hội chợ Sức khoẻ Đông Phương ở Bắc Kinh, Pháp Luân Công đã nhận được nhiều giải thưởng hơn bất kỳ môn khí công nào khác.

Tờ báo chính thức của Bộ Công an đã ca ngợi Pháp Luân Công trong việc "bảo vệ trật tự an ninh xã hội và thúc đẩy đạo đức xã hội".

Cuốn Chuyển Pháp Luân được xuất bản. Lễ công bố xuất bản cuốn sách chính của Pháp Luân Công được tổ chức tại thính đường Bộ Công an.



Luyện công buổi sáng ở Cung Địa chất Trường Xuân vào tháng 05/1992



Đệ tử Đại Pháp luyện công tại Hội chợ Sức khoẻ Đông Phương, Bắc Kinh năm 1993



Luyện công ở công viên Thắng Lợi vào tháng 03/1995

Cuốn sách chính của Pháp Luân Công - Chuyển Pháp Luân - được liệt kê nằm trong danh sách các cuốn sách bán chạy nhất toàn quốc trên tờ Nhật Báo Thanh niên Bắc Kinh.		Ban Tuyên truyền Trung ương của Trung Quốc cấm xuất bản các cuốn sách Pháp Luân Công, mặc dù môn tập luyện này vẫn tiếp tục phát triển.	Ủy ban Thể thao Quốc gia của Trung Quốc tuyên bố "hiệu quả của Pháp Luân Công là rất xuất chúng. Pháp Luân Công đã có cống hiến phi thường cho sự ổn định và đạo đức của xã hội."	45 học viên Pháp Luân Công bị công an đánh đập và giam giữ. Ngày 25 tháng 04 năm 1999, hơn 10.000 học viên đã tập trung ôn hòa tại Bắc Kinh và yêu cầu chấm dứt việc sách nhiễu các học viên.			
Tháng 01 năm 1996	Tháng 03 năm 1996	Tháng 07 năm 1996	Tháng 07 năm 1998	Tháng 10 năm 1998	Mùa Thu năm 1998	Tháng 04 năm 1999	Ngày 20 tháng 07 năm 1999
Pháp Luân Công rút khỏi Hiệp hội Nghiên cứu Khí công Trung Quốc, thuộc nhà nước quản lý.			Bộ Công an tăng cường theo dõi và quấy nhiễu các học viên Pháp Luân Công.		Ủy ban Thể thao Quốc gia ước tính có 70 triệu người đang tập luyện Pháp Luân Công tại Trung Quốc.		Cuộc bức hại Pháp Luân Công bắt đầu, hàng nghìn học viên bị bắt và bị giam giữ.



Ủy ban Thể thao Nhà nước đến thành phố Trường Xuân để nghiên cứu tình hình của Pháp Luân Công vào tháng 5/1998



Ngày 25/04/1999, hơn 10.000 học viên Pháp Luân Công đã tập trung bên ngoài Văn phòng Kháng cáo Trung ương tại Bắc Kinh



Các cảnh sát mật bắt giữ một học viên Pháp Luân Công trên Quảng trường Thiên An Môn

Những lời dối trá

T hông tin sai lệch và tuyên truyền giả dối là những biện pháp chủ yếu được Đảng Cộng sản Trung Quốc (ĐCSTQ) sử dụng trong chiến dịch tiêu diệt Pháp Luân Công. Trước khi bỏ tù hàng trăm nghìn người và tra tấn, giết hại những người dân vô tội, ĐCSTQ cần phải thay đổi cách nghĩ của công chúng, ĐCSTQ phải thuyết phục 1,3 tỷ người dân Trung Quốc rằng những người bạn bè, hàng xóm, thành viên trong gia đình của họ đang tập luyện Pháp Luân Công là nguy hiểm và không đáng được cảm thông hay thương xót...

Chiến dịch thông tin sai lệch và bôi nhọ này gồm ba điều dối trá khủng khiếp:

1. Tự thiêu tại Quảng trường Thiên An Môn

Vào 23 tháng 01 năm 2001, năm người đã tự thiêu tại Quảng trường Thiên An Môn, Bắc Kinh. Trong vòng vài tiếng đồng hồ, các phương tiện truyền thông của chính phủ đã tuyên bố rằng những người tự thiêu là học viên Pháp Luân Công. Trong ba tuần sau đó, truyền hình liên tục phát những hình ảnh ghê rợn của các nạn nhân. Công chúng đã quay sang dứt khoát phản đối Pháp Luân Công, và các vụ tra tấn cũng như bạo lực chống lại các học viên đã leo thang mạnh mẽ.

Nhưng có những lỗ hổng trong câu chuyện này và một loạt những bằng chứng xuất hiện cho thấy vụ việc này đã được dàn dựng, các nạn nhân là các diễn viên và ĐCSTQ đứng đằng sau vụ lừa đảo tồi tệ này.

Bằng chứng của vụ dàn dựng

- Pháp Luân Công nghiêm cấm việc sát sinh, bao gồm cả tự sát.
- Những người tự thiêu tại Quảng trường Thiên An Môn đã thể hiện sai các động tác của Pháp Luân Công và hé lén những câu nói không phù hợp với những gì Pháp Luân Công giảng.
- Một phóng viên điều tra của tờ báo Washington Post đã tới quê nhà của hai nạn nhân đã tử vong trong vụ tự thiêu. Sau khi phỏng



CHỜ ĐỢI TÍN HIỆU: Cảnh diễn vụn vỡ, viên cảnh sát đứng đợi bên cạnh một người được coi là học viên Pháp Luân Công đang tự thiêu

vấn bạn bè và hàng xóm của họ, người phóng viên phát hiện ra họ chưa bao giờ tập luyện Pháp Luân Công.

- Cảnh sát xuất hiện tại hiện trường của vụ tự thiêu nhanh chóng một cách bất thường, mang theo nhiều bình cứu hỏa. Cảnh sát tại Quảng trường Thiên An Môn bình thường không mang theo bình cứu hỏa, điều này cho thấy họ đã biết trước sự việc này sẽ xảy ra.
- Chính quyền Trung Quốc tuyên bố rằng thước phim quay vụ tự thiêu được thu giữ từ các phóng viên của đài truyền hình CNN. CNN nói điều này là vô lý; các phóng viên của họ đã bị bắt ngay khi vụ tự thiêu diễn ra. Chính quyền Trung Quốc đã có mặt ở đó để quay thước phim, điều này càng dấy lên phỏng đoán rằng vụ việc đã được dàn dựng.
- Phương tiện truyền thông của chính phủ Trung Quốc được phép độc quyền phỏng vấn các nạn nhân của vụ tự thiêu. Truyền thông nước ngoài và các nhà nghiên cứu độc lập đều bị cấm phỏng vấn. Bản thân gia đình của các nạn nhân không được phép vào bệnh viện để thăm họ, nhưng các phóng viên của chính phủ lại được phép. Bạn muốn tìm hiểu kỹ hơn? Hãy truy cập trang web: www.falsefire.com

2. Thỉnh nguyện ôn hòa lại bị đỗ lỗi để lấy lý do đàn áp

Vào ngày 25 tháng 04 năm 1999, hơn 10.000 học viên Pháp Luân Công đã tập trung bên ngoài Văn phòng Kháng cáo Trung ương tại Bắc Kinh để yêu cầu chính phủ dừng leo thang việc đàn áp, đe dọa các học viên Pháp Luân Công và cho phép họ tự do tập luyện trong hòa bình.

Đám đông đứng một cách trật tự trên vỉa hè. Một số người ngồi thiền, những người khác đọc sách hay nói chuyện nhẹ nhàng. Thủ tướng Chu Dung Cơ đã gặp mặt các đại diện của nhóm học viên Pháp Luân Công và đảm bảo với họ rằng chính phủ không phản đối họ, và đồng ý sẽ giải quyết yêu cầu của họ. Mười nghìn học viên Pháp Luân Công đã trật tự ra về.

Đó là một cuộc thỉnh nguyện ôn hòa nhất với quy mô lớn như vậy trong lịch sử Trung Quốc hiện đại.

Tuy nhiên người đứng đầu ĐCSTQ Giang Trạch Dân lại có kế hoạch khác. Ông ta đã ra lệnh cho bộ máy tuyên truyền của nhà nước miêu tả lại cuộc thỉnh nguyện thành “một cuộc bao vây khu vực tòa nhà của chính quyền Trung ương,” và viện cớ này để phát động cuộc bức hại toàn diện đối với Pháp Luân Công. Nhưng sự thật là, cuộc bức hại Pháp Luân Công đã âm thầm leo thang từ nhiều năm trước đó, và một số quan chức cao cấp của ĐCSTQ đã quyết

tâm phát động chiến dịch chống lại Pháp Luân Công. Cuộc thỉnh nguyện ôn hòa ngày 25 tháng 04 không phải là lý do của cuộc bức hại như nhiều người vẫn nghĩ nó chỉ là một con dê tế thần.



TẬP TRUNG VÌ CÔNG LÝ: Các học viên Pháp Luân Công đứng trật tự tại Bắc Kinh vào ngày 25 tháng Tư năm 1999

3. Bịa đặt để buộc tội Pháp Luân Công đã “gây ra cái chết của 1.400 người”

Trong những năm 1990, hàng triệu người đã bắt đầu tập Pháp Luân Công, trong khi tin tức về những lợi ích sức khỏe của môn tập này được truyền miệng từ người này qua người khác.

Các cơ quan nhà nước, bao gồm phương tiện truyền thông quốc gia và Ủy ban Thể thao Quốc gia, đã góp phần vào sự phát triển nhanh chóng của môn luyện tập này thông qua việc quảng bá những hiệu quả về mặt sức khỏe. Vì vậy khi ĐCSTQ thông báo họ sẽ tiêu diệt Pháp Luân Công vào

năm 1999, họ đã có rất nhiều điều cần phải giải thích.

Phương tiện truyền thông nhà nước bắt đầu tuyên bố rằng tập luyện Pháp Luân Công đã “dẫn đến cái chết của hơn 1.400 người.” Một cuộc công kích qua phương tiện truyền thông với những hình ảnh ghê rợn và những câu chuyện đầy xúc cảm đã truyền tải thông điệp đó một cách hiệu quả. Tất nhiên, ĐCSTQ chưa bao giờ cung cấp một bằng chứng thích đáng nào để chứng minh cho những tuyên bố của họ và họ cũng ngăn chặn những nỗ lực điều tra độc lập. Cuối cùng, người ta khám phá ra rằng các câu chuyện hầu như đều đã được thêu dệt, một số những người được báo cáo là đã tử vong thậm chí chưa bao giờ tồn tại.

Nhưng thậm chí nếu chúng ta chấp nhận những con số của chính phủ Trung Quốc, những con số này cũng nói lên rằng Pháp Luân Công thực sự đã cải thiện sức khỏe của các học viên, chứ không hề làm tình trạng của họ tồi tệ đi. Đến năm 1999, ĐCSTQ đã thống kê thông tin cá nhân của 2,3 triệu học viên Pháp Luân Công. Nếu chỉ có 1.400 người tử vong trong bảy năm trước đó, như ĐCSTQ đã tuyên bố, điều đó có nghĩa là tỷ lệ tử vong trung bình hàng năm của các học viên Pháp Luân Công là 0,087 trên 1000 người. Trong khi đó tỷ lệ tử vong hàng năm của toàn bộ dân số là 6,7 trên 1000 người.

Mổ cướp nội tạng sống từ học viên Pháp Luân Công

1. Trung Quốc - cường quốc cấy ghép nội tạng với thuật ngữ nổi tiếng "du lịch ghép tạng"

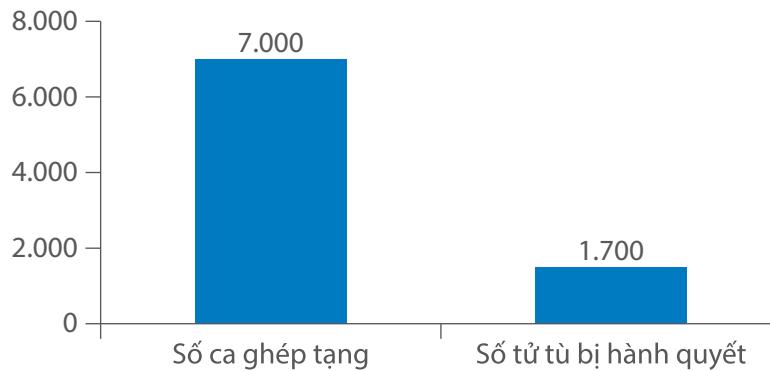
Từ năm 1993 đến nay (tháng 12/2005), tại Trung Quốc đã có khoảng 60 ngàn ca ghép thận, 6 ngàn ca ghép gan và 250 ca ghép tim... Trên thế giới, Trung Quốc đứng thứ 2 sau Mỹ về số lượng tiến hành các ca cấy ghép nội tạng và do chưa có một quy định pháp lý chặt chẽ nên đây là một thị trường "béo bở" đối với việc mua bán nội tạng trên phương diện hợp pháp cũng như ngược lại...

Trung Quốc là quốc gia du lịch ghép tạng lý tưởng vì: "...một lá gan cho cấy ghép có giá khoảng 40 ngàn USD với người dân bản địa, nhưng là 55 ngàn USD với người nước ngoài; một quả thận có giá chỉ khoảng 8 ngàn USD trong khi nó được một phụ nữ Anh rao bán trên mạng (đã được chấp thuận) với giá 50 ngàn USD! So với Mỹ thì chi phí cho một ca cấy ghép tại Trung Quốc thấp hơn tới 30%. Do vậy, Trung Quốc hiện đang được mệnh danh là điểm đến đầy hấp dẫn của ngành "du lịch cấy ghép nội tạng". (Trích nguồn: <http://www.thanhnien.com.vn/news1/pages/200550/132109.aspx>)

Thời gian chờ đợi trung bình để được ghép thận của các bệnh nhân châu Âu là 3 năm nhưng với tình trạng khan hiếm người hiến tặng như hiện nay, vào năm 2010, các bệnh nhân sẽ phải chờ tới... 10 năm. Tuy nhiên nếu đến Trung Quốc, chỉ mất 3 tuần là có thể tìm thấy nội tạng sống phù hợp. Điều này thật không thể tưởng tượng được trừ khi Trung Quốc có một ngân hàng tồn trữ tạng khổng lồ.

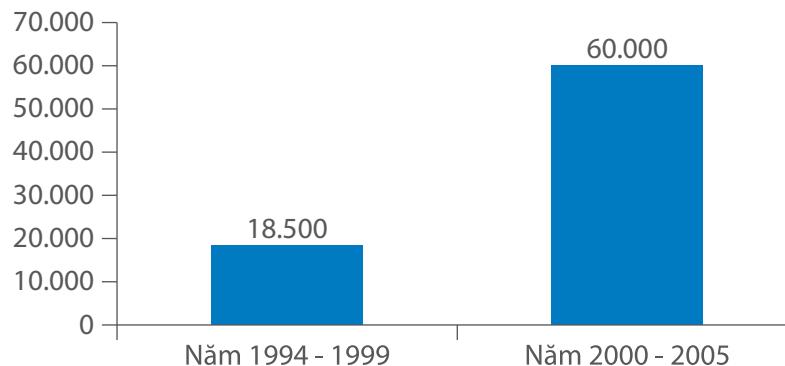
2. Trung Quốc - Ngân hàng tồn trữ tạng sống khổng lồ và bí ẩn:

Khoảng năm 1999, Trung Quốc có khoảng 150 trung tâm cấy ghép tạng. Sáu hay bảy năm sau, họ đã có 600 trung tâm cấy ghép tạng. Đây là mức tăng trưởng 300% chỉ trong một thời gian ngắn như vậy. Hơn nữa, ở Trung Quốc không có một chương trình hiến tặng nào vì theo truyền thống văn hóa, người Trung Quốc tin rằng thân xác phải được giữ nguyên vẹn ngay cả sau khi chết. Thứ trưởng Bộ Y tế Hoàng Khiết Phu đã tuyên bố rằng có 7.000 ca cấy ghép tạng hàng năm là từ những người chết và có đến hơn 90% trong số đó đến từ các tử tù. Số lượng các vụ hành quyết tại Trung Quốc được xem là bí mật quốc gia, tuy nhiên tổ chức Ân xá Quốc tế ước tính con số ấy vào khoảng 1.700. **Với chỉ 1.700 tù nhân bị hành quyết mà không có hệ thống hiến tặng nào, vậy thì phần còn lại của số nội tạng kia đến từ đâu?**



Con số này không hề hợp lý, nó quá chênh lệch.

Số ca ghép tạng theo báo cáo công khai ở Trung Quốc



Số liệu thực tế cho thấy rằng số ca ghép tạng tăng mạnh trùng hợp với thời kỳ đầu của cuộc đàn áp Pháp Luân Công.

Một câu chuyện gần như quá khủng khiếp để có thể tin, được tiết lộ lần đầu vào tháng 3 năm 2006, khi một người phụ nữ cho rằng có đến 4.000 học viên Pháp Luân Công đã bị giết vì nội tạng ở bệnh viện mà bà từng làm việc. Bà cũng nói rằng, chồng bà, một bác sĩ phẫu thuật ở cùng bệnh viện ở ngoại ô thành phố Thẩm Dương, đã tiết lộ với bà rằng ông đã cắt bỏ giác mạc từ cơ thể sống của 2.000 học viên Pháp Luân Công tại trại tập trung Tô Gia Đồn trong giai đoạn từ cuối năm 2001 đến tháng 10 năm 2003. Một bác sĩ quân đội lớn tuổi giấu tên của khu quân sự Thẩm Dương đã xác nhận sự tồn tại của trại tập trung Tô Gia Đồn và nói ở Trung Quốc có khoảng 36 trại tập trung giống như Thẩm Dương.

Cô Triệu Thư Hoan bị bắt vào trại lao động tại Trung Quốc vì cô tập Pháp Luân Công. Cô chia sẻ: "Ở mỗi trại lao động mà tôi đến, họ đều kiểm tra sức khỏe của chúng tôi. Họ lấy máu máu của chúng tôi và mang đi xét nghiệm. Các trại lao động đều làm như vậy."

Liệu có phải chính quyền Trung Quốc thực sự quan tâm đến sức

khỏe của tất cả các tù nhân lương tâm, đặc biệt là tù nhân Pháp Luân Công? Hay đây chính là ngân hàng tạng sống khổng lồ nhanh nhất và tiện lợi nhất?

Năm 2006, 2 luật sư nhân quyền quốc tế người Canada là David Matas và Cựu Quốc vụ khanh của chính phủ Canada phụ trách khu vực Châu Á - Thái Bình Dương là David Kilgour bắt đầu điều tra về các cáo buộc mổ cướp nội tạng tại Trung Quốc. Họ đã tìm ra ít nhất 52 bằng chứng gián tiếp, bao gồm việc trang web của các bệnh viện ở Trung Quốc cung cấp nội tạng phù hợp với thời gian chờ chỉ không đầy một tuần. "Điều đó là không thể, trừ khi họ có một lượng nội tạng vô hạn và đó là những người đang còn sống. Chúng tôi đang nói về những người hiến tặng đang còn sống. Cuộc phẫu thuật cấy ghép bản thân nó là một hình thức hành quyết. Đây là những người còn sống bị giết để lấy tạng. Quân đội đang kiếm tiền từ nó, các bệnh viện đang kiếm tiền từ nó, những người môi giới đang kiếm tiền từ nó, và rất nhiều tiền, chúng ta đang nói đến một hoạt động quy mô hàng triệu đô la."

Giống như người Tây Tạng và các tín đồ Thiên Chúa Giáo, hàng triệu học viên Pháp Luân Công đã và đang bị bức hại tại Trung Quốc vì đức tin của mình. Năm 1999, lãnh đạo ĐCSTQ Giang Trạch Dân đã ra lệnh "*vắt kiệt tài chính, bôi nhọ thanh danh và hủy hoại thân thể*". Kể từ đó hàng nghìn học viên Pháp Luân Công đã biến mất không để lại dấu tích.

Điều gì đã xảy ra với những người bị biến mất? Họ vẫn còn ở đó trong những trại lao động, và nhiều người trong số họ đã bị giết thông qua mổ cướp nội tạng, nhưng số còn lại vẫn ở đó. Họ chính là ngân hàng nội tạng của Trung Quốc.

Vì sao tù nhân Pháp Luân Công lại trở thành nguồn cung cấp tạng sống lý tưởng của ĐCSTQ? Vì đây là nhóm tù nhân lớn nhất tại Trung Quốc không có xác định xuất xứ, không có sự liên hệ với người nhà do chính sách liên lụy người nhà.

3. ĐCSTQ và quân đội hậu thuẫn và kiếm tiền trên công nghệ ghép tạng.

Tận, gan, và tim thường được bán theo nhu cầu cho các bệnh nhân ở nước ngoài, những người có khả năng chi trả. Điều đó có nghĩa là, các tù nhân lương tâm bị phân loại mô và sẽ bị giết ngay khi tìm được người nhận thích hợp với tạng của họ.

Thủ phạm chính là những viên chức của ĐCSTQ, thông đồng với các bác sĩ phẫu thuật, lãnh đạo nhà tù, và các viên chức quân đội. ĐCSTQ đã bắt đầu sử dụng các “xe hành quyết”, tạo điều kiện cho việc mổ trên đường đi một cách kín đáo và vận chuyển nội tạng tươi đến các bệnh viện.

Ngành công nghiệp cấy ghép tạng bắt đầu phát triển khi ĐCSTQ lên nắm chính quyền. Các bác sĩ ghép tạng đã thông qua việc chăm sóc sức khỏe cho lãnh đạo đảng để đạt được quyền lợi và được phép lợi dụng hệ thống quân đội và máy móc của quốc gia. Mặt khác, ĐCSTQ cũng lợi dụng các bác sĩ này để tiến hành đào tạo và mở rộng hoạt động cấy ghép, hình thành nên hệ thống cấy ghép đặc biệt của mình. Vào năm 1999, khi ĐCSTQ bắt đầu bức hại Pháp Luân Công, hệ thống cấy ghép tạng đã được chuẩn bị trong hàng chục năm, đã sử dụng các học viên Pháp Luân Công làm nguồn cung cấp tạng chủ yếu. Nó cũng trở thành lực lượng đặc biệt để bức hại Pháp Luân Công. Trong hoàn cảnh nền kinh tế trong nước Trung Quốc bắt đầu thịnh vượng, việc cấy ghép tạng sống đã từ một vài trường hợp lẻ tẻ phát triển thành một ngành công nghiệp quy mô lớn. Kết quả trực tiếp là số lượng các ca ghép tạng tại Trung Quốc đã tăng vọt trong những năm từ 1999 đến 2006.

“Các bệnh viện quân đội đều được kiểm soát tại Trung Quốc. Không có điều gì họ làm có thể qua mắt được Trung ương. Liệu việc này có phải do hội Tam Hoàng điều hành? Không phải. Nó được điều hành bởi nhà nước. Đây là việc giết người và nó đến từ nhà nước Trung Quốc.” _ Nhà báo Ethen Gutmann.

Bằng chứng về mổ cướp nội tạng

Có lẽ không bằng chứng nào về việc giết người được mô tả trong tài liệu này lại quan trọng hơn sự thừa nhận của các bác sĩ tại chính các bệnh viện của Trung Quốc.

Ngày 16/03/2006: Tại Trung tâm ghép gan của Bệnh viện Đại học Giao thông Thượng Hải

Người gọi: Tôi muốn biết [bệnh nhân] phải đợi bao lâu [cho một ca ghép gan]

Bác sĩ Đại: Chúng tôi có nguồn cấp nội tạng hàng ngày. Chúng tôi tiến hành hàng ngày.

Người gọi: Chúng tôi muốn loại còn tươi, còn sống.

Bác sĩ Đại: Đầu là tươi, tất cả đều tươi...

Người gọi: Anh đã thực hiện bao nhiêu [ca ghép gan]?

Bác sĩ Đại: Chúng tôi đã thực hiện khoảng 400 đến 500... Việc chính của anh là đến đây và mang theo săn tiền.

Người gọi: Bao nhiêu?

Bác sĩ Đại: Nếu mọi việc suôn sẻ, khoảng 150.000 đến 200.000 nhân dân tệ.

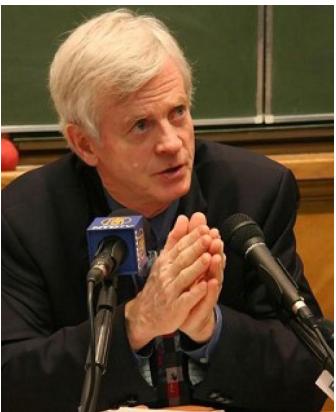
Người gọi: Tôi phải đợi bao lâu?

Bác sĩ Đại: Tôi cần phải kiểm tra nhóm máu của anh... Nếu hôm nay anh đến, tôi có thể tiến hành cho anh trong vòng một tuần.

Người gọi: Tôi nghe nói rằng một số [nội tạng] đến từ những người tập Pháp Luân Công, những người rất khỏe mạnh.

Bác sĩ Đại: Có, chúng tôi có những người đó. Nhưng tôi không thể nói chuyện công khai qua điện thoại.

(Trích nguồn: http://vn.minghui.org/pub/2013/mh_2013_11.htm)



Luật sư David Kilgour
Cựu Quốc vụ khanh của chính phủ Canada phụ trách khu vực châu Á - Thái Bình Dương

"Chúng tôi gọi đó là một kiểu tội ác mới trên thế giới này. Trong quá khứ chưa từng có chính phủ nào đối diện với một nhóm lớn những người dân của mình và nói rằng: chúng tôi sẽ giết các người mà không cần bất kỳ hình thức xét xử nào, và chúng tôi sẽ bán nội tạng của các người."



Luật sư David Matas
Cố vấn pháp lý cao cấp của Canada

"Tôi có trách nhiệm nói với mọi người về vấn đề đó [nạn mổ cướp nội tạng]. Việc ghê sợ đang xảy ra ở Trung Quốc này, là một thách thức đối với lương tâm của không chỉ người dân Trung Quốc mà cũng là của tất cả người dân toàn cầu. Ai biết về nó đều cần phải đứng lên ngăn chặn nó."



Ông Edward McMillan Scott
Phó Chủ tịch Nghị viện châu Âu

"Tôi hoàn toàn tin chắc rằng, trong một khoảng thời gian dài từ năm 1999 trở về sau, đã diễn ra việc mổ cướp nội tạng của những tù nhân đặc biệt là Pháp Luân Công."



Ông Dana Rohrabacher
Nghị sỹ Quốc hội Mỹ

"Đây là một tội ác chống lại loài người. Chúng ta phải nỗ lực hết sức để tìm ra những cá nhân đang tham gia vào việc này và đưa họ vào danh sách những kẻ xứng đáng bị trừng trị theo pháp luật."

Trích nguồn từ video "Hãy chấm dứt việc mổ cướp nội tạng ở Trung Quốc" theo đường dẫn <http://vn.minghui.org/news/29968-video-hay-cham-dut-viec-mo-cuop-noi-tang-o-trung-quoc.html>



Cả thế giới lên tiếng

Hàng trăm phương pháp tra tấn và các trung tâm tẩy não trên toàn quốc đã không thể “nhổ tận gốc” Pháp Luân Công ngay cả trong những thời khắc đen tối nhất. Ngược lại, Pháp Luân Công đã truyền rộng đến hơn 100 quốc gia và vũng lánh thổ trên thế giới. Các giải thưởng, thư công nhận, và sự thán phục phẩm chất cao quý của các học viên Pháp Luân Công đã đánh dấu sự thất bại của những lời đồi trú của ĐCSTQ và sự thức tỉnh lương tâm của nhân loại.

Hàng nghìn quan chức chính phủ từ các quốc gia trên khắp thế giới đã đứng lên ủng hộ Pháp Luân Công. Hàng triệu người trên khắp thế giới ký tên thỉnh nguyện, viết thư kêu gọi chấm dứt cuộc bức hại phi pháp và mang những kẻ chịu trách nhiệm ở Trung Quốc ra trước công lý.

Tháng 11 năm 2009, một Thẩm phán Tây Ban Nha đã truy tố 5 quan chức cấp cao của Đảng Cộng sản Trung Quốc (ĐCSTQ) vì vai trò của họ trong tội ác tra tấn và diệt chủng chống lại các học viên Pháp Luân Công, trong đó có cựu lãnh đạo ĐCSTQ Giang Trạch Dân. Một tháng sau đó, tòa án Argentina đã ban hành lệnh bắt giữ Giang Trạch Dân và La Cán vì vai trò của họ trong việc diệt chủng và tra tấn các học viên Pháp Luân Công tại Trung Quốc.

Tháng 03 năm 2010, Hạ viện Mỹ đã ban hành Nghị quyết 304 và 605 kêu gọi chấm dứt ngay tức thời chiến dịch bức hại, đe dọa, cầm tù, và tra tấn các học viên Pháp Luân

Công, và trả tự do cho tất cả các học viên
Pháp Luân Công đang bị cầm tù tại Trung
Quốc.

Tháng 06 năm 2011, nhân dịp Thủ tướng
Trung Quốc Ôn Gia Bảo dẫn đầu phái đoàn

sang thăm Đức, 57.000 người dân Đức đã ký tên trình lên Thủ tướng Đức Merkel để bày tỏ mối lo ngại về cuộc bức hại Pháp Luân Công và yêu cầu chấm dứt việc mổ cướp nội tạng các học viên Pháp Luân Công của ĐCSTQ.



Không tiếp tay cho cái ác

Các sản phẩm xuất khẩu của Trung Quốc đang có mặt khắp mọi nơi trên thế giới, với mức giá thậm chí còn thấp hơn nhiều so với chi phí sản xuất cho một sản phẩm tương tự ở các quốc gia khác. Có lẽ, không dưới một lần chúng ta tự hỏi, tại sao họ lại có thể sản xuất ra những sản phẩm giá rẻ như vậy? Tại sao chất lượng của chúng lại thấp kém, thậm chí có nhiều thứ còn độc hại như vậy? Nó không đơn giản chỉ là do sản xuất yếu kém, mà tại Trung Quốc, có một cái gì đó xấu xa đang diễn ra một cách phổ biến: đó là sự thoái hóa nền tảng đạo đức. Sản phẩm không chỉ được làm bằng vật liệu có chất lượng kém mà còn được chủ ý làm bằng vật liệu nguy hại.

Khi mọi người mua những sản phẩm giá rẻ "Made in China" (sản xuất tại Trung Quốc), như quần áo, đồ dùng hàng ngày, hay đồ trang trí cho ngày lễ, họ hầu như không biết có rất nhiều sản phẩm trong đó được làm trong các nhà tù và trại lao động Trung Quốc, và đằng sau những sản phẩm này là những câu chuyện chưa kể thấm đầy máu và nước mắt.

Bên cạnh hình thức tẩy não và tra tấn thể xác tàn bạo nhằm buộc các học viên Pháp Luân Công phải từ bỏ niềm tin vào "Chân - Thiện - Nhẫn" của mình, chính quyền Trung Quốc còn vắt kiệt sức lực của các học viên đến cực điểm khi sử dụng họ làm nguồn lao động giá rẻ để hưởng lợi. Những sản phẩm được làm bởi các lao động khổ sai cung cấp cho chính quyền một nguồn tài chính, và họ tiếp tục dùng số tiền này để bức hại các học viên Pháp Luân Công.

Tại Nhà tù nữ tỉnh Liêu Ninh, tiền thường cho các lính canh gắn liền với sản lượng. Do đó, lính canh ở từng khu giam giữ đều

cố gắng hết sức để bắt các học viên Pháp Luân Công và các tù nhân khác làm việc vất vả hơn. Nguyên liệu của nhiều sản phẩm ở các trại lao động đều rất độc hại, và điều kiện làm việc rất tồi tàn. Lấy ví dụ, khi các tù nhân sản xuất tăm bông, họ làm việc mà không rửa tay. Họ có thể vừa đi vệ sinh xong hay bị bệnh truyền nhiễm. Tuy nhiên, họ vẫn sản xuất các túi tăm, đũa, và túi đựng bánh mỳ suốt cả ngày. Mọi người thường xuyên phải làm việc từ 14 đến 15 tiếng một



Dương Ly, Giám đốc Nhà tù nữ tỉnh Liêu Ninh. Bà ta đã ký một thỏa thuận với Tập đoàn may mặc Anna Thẩm Dương

ngày. Nếu là việc gấp, họ sẽ phải làm việc từ 18 đến 20 tiếng một ngày. Mỗi người đều được giao chỉ tiêu hàng ngày. Sẽ không có thức ăn hoặc bị cấm ngủ nếu không đạt chỉ tiêu. Tù nhân được chia thành từng nhóm, và nếu một người trong nhóm không đạt được chỉ tiêu, thì những người khác trong nhóm có thể bị ảnh hưởng.

Theo Tổ chức Thế giới Điều tra về bức hại Pháp Luân Công (WOIPFG), Công ty TNHH Sản xuất tóc Hồ Nam Rebecca ở thành phố Hứa Xương, công ty liên doanh Sino-U.S đầu tiên trong ngành sản xuất tóc và là công ty lớn nhất trong ngành này ở Trung Quốc, đã dùng các trại lao động cưỡng bức, nhà tù, và trại giam để kiếm lợi nhuận thông qua lao động khổ sai.

Nhiều công ty lớn dựa vào sản xuất hàng Trung Quốc giá rẻ để xuất khẩu, và các trại lao động kiếm lợi nhuận bằng cách ép các học viên Pháp Luân Công bị giam cầm phi pháp lao động khổ sai. Để kiếm thêm lợi nhuận, trại lao động cưỡng bức số 03 ở

tỉnh Hồ Nam thậm chí còn lấy các học viên Pháp Luân Công từ các trại khác với giá 800 nhân dân tệ/người.

Khối lượng công việc ở trại lao động thường tăng trong các kỳ nghỉ, và do đó giờ làm việc bị kéo dài ra. Trên lý thuyết là có một ngày nghỉ mỗi tuần, nhưng trong thực tế thì không ai được nghỉ trừ khi hôm đó người đó có người nhà đến thăm, nhưng cũng chỉ được nghỉ nửa ngày. Khi lãnh đạo đến kiểm tra, không ai dám nói sự thật về giờ làm việc kéo dài, vì khi những người kiểm tra vừa đi khỏi, thì tiếp theo đó là những đòn tra tấn tàn bạo, xóa bỏ việc giảm án, hay thậm chí là kéo dài thời hạn giam giữ.

Ngày nay, lao động khổ sai vẫn tiếp diễn. Những sản phẩm làm từ lao động khổ sai đã có mặt ở khắp mọi nơi trên thế giới, điều này đã vi phạm các quy tắc giao dịch quốc tế. Giao dịch như vậy cũng mở rộng cuộc đàn áp Pháp Luân Công đến mọi tầng cấp, lĩnh vực của xã hội.

Chúng tôi chân thành hy vọng những người ở thế giới tự do sẽ theo dõi các câu chuyện đầy máu và nước mắt đằng sau các sản phẩm lao động khổ sai, giúp chấm dứt cuộc đàn áp tàn bạo Pháp Luân Công, bảo vệ các giá trị phổ quát của Chân – Thiện – Nhẫn, và những quyền bất khả xâm phạm của người dân Trung Quốc là làm người tốt. Những hành động như vậy cũng sẽ bảo vệ những quyền cơ bản của mỗi con người.

Tất cả chúng ta đều có thể gián tiếp bị ảnh hưởng bởi cuộc bức hại thông qua các sản phẩm lao động khổ sai



Bao bì đóng gói áo khoác trượt tuyết bé gái



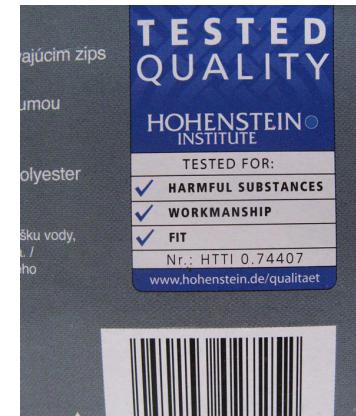
IAN 74407
Gyártja/Výrobce:
Juntex Import-Export GmbH, Kehrwieder 11, D-20457 Hamburg
Dovozce: LIDL Česká republika v.o.s., Nárožní 139/11, 158 00 Praha 5
Származási hely/Výrobno vi/Výrobno v: Kina/Cina/Cine



Nhãn hiệu và thông tin sản phẩm của áo khoác trượt tuyết bé gái



Những sản phẩm được làm bởi lao động khổ sai từ nhà tù nữ Liêu Ninh - Bộ chăm sóc da AGLAIA (2011, sản xuất tại đội số 04, khu giam giữ số 10 của nhà tù)



Thông tin sản phẩm của áo khoác trượt tuyết bé gái



Đồ trang trí "người Tuyết" trang trí Giáng sinh



Hãy ký tên chấm dứt tội ác diệt chủng này!

Cuộc đàn áp Pháp Luân Công tại Trung Quốc thực chất là sự vi phạm nhân quyền nghiêm trọng và đã bị các tổ chức nhân quyền quốc tế lên án mạnh mẽ như Ân xá Quốc tế (Amnesty International), Tổ chức Theo dõi Nhân quyền (Human Right Watch) cùng các tổ chức khác. Tổ chức Ân xá Quốc tế đã kết tội Giang Trạch Dân là “Tội phạm nhân quyền của năm” vào năm 2000.

Những người chồng, người vợ, người anh, người chị, người em, những người cha, người mẹ, những đứa con bị mất tích, bị tra tấn.

Những gia đình phải sống với những bi kịch của việc mất đi những người thân yêu đơn giản chỉ vì họ tu luyện Pháp Luân Công. Chúng tôi kêu gọi các Chính phủ, các tổ chức và công chúng cùng góp sức giải cứu các học viên ở Trung Quốc, những người bị giam giữ, cầm tù một cách bất hợp pháp, thậm chí còn bị chính quyền Trung Quốc tra tấn dã man, từ đó góp phần chấm dứt cuộc đàn áp thảm khốc phi nhân tính này.



Ai cũng đều có trách nhiệm ngăn chặn tội ác chống lại loài người này. Hãy giúp đỡ bằng cách:

Ký tên thỉnh nguyện cho các học viên Pháp Luân Công tại: <http://tindaiphap.net/thinhnguyen/>

Ký tên thỉnh nguyện gửi tới Cao uỷ Nhân quyền Liên Hợp Quốc kêu gọi chấm dứt việc mổ cướp tạng từ các học viên Pháp Luân Công tại Trung Quốc: <http://www.dafoh.org/petition-to-the-united-nations/>

Xin chân thành cảm ơn !

Trả lời cho một số câu hỏi thường gặp

Xem thêm tại: vn.minghui.org | falundafa.org | tindaiphap.net

Hỏi: Pháp Luân Đại Pháp có phải là tôn giáo?

Trả lời: Pháp Luân Đại Pháp không có giáo đoàn, chức sắc, chùa chiền, quy chế, cũng như các nghi lễ tôn giáo; không lập danh sách; ai nguyện ý thì học, không nguyện ý nữa thì thôi; không có những gì tương tự như "quy y", "rửa tội", "hoàn tục",... Một khác Pháp Luân Đại Pháp là môn tu luyện tâm linh, học viên tu luyện là có tín ngưỡng: tin vào Chân-Thiện-Nhẫn, tin vào Thần Phật, tin vào nhân quả. Tóm lại, Pháp Luân Đại Pháp là môn tu luyện, có đức tin, nhưng không phải là tôn giáo.

Hỏi: Tu luyện Pháp Luân Đại Pháp có thể khỏi bệnh?

Trả lời: Pháp Luân Đại Pháp là công pháp yêu cầu tu luyện cả thân lẫn tâm. Đã là môn "luyện thân", thì tất có tác dụng nâng cao tố chất thân thể. Đã là môn "tu tâm", thì yêu cầu người học phải lấy đề cao tâm tính làm căn bản. Như vậy, chừng nào người học đặt tâm vào đề cao tâm tính, thì hiệu quả để cao tố chất thân thể sẽ vì thế mà minh hiển, bệnh trạng vì thế mà biến mất; còn nếu truy cầu khỏi bệnh, thì có thể chính vì cái tâm ấy mà không hiệu quả.

Hỏi: Hỏi về vấn đề uống thuốc chữa bệnh?

Trả lời: Cũng như các môn khí công hoặc tu luyện mà có phần luyện thân khác, khi thân thể người học đạt tới một mức độ tịnh hoá nhất định, thì có thể không cần dùng thuốc. Pháp Luân Công không cấm dùng thuốc hoặc các biện pháp chữa bệnh khác. Người học tự cân nhắc lựa chọn. Dù sao thì cơ chế chữa bệnh của khí công là lấy "tịnh hoá" làm chủ đạo, nó khác với cơ chế chữa bệnh bằng thuốc, đặc biệt là thuốc Tây Y.

Hỏi: Có nơi nói Pháp Luân Đại Pháp là làm chính trị, tôi rất thắc mắc.

Trả lời: Kể từ năm 1999 khi Đảng Cộng Sản Trung Quốc (ĐCSTQ) bắt đầu cuộc đàn áp Pháp Luân Công ở Trung Quốc, thì các học viên Pháp Luân Đại Pháp toàn cầu nhất tề đứng lên phản đối. Người tu luyện là không theo đuổi những thứ chính trị ở xã hội, và chúng tôi cũng không nhìn nhận rằng đứng lên phản đối là tham dự chính trị. Tuy nhiên, ngoại giới có những người, hoặc do hiểu lầm hoặc với dụng ý xấu, tuyên truyền rằng đó là làm chính trị. Dù sao đi nữa, dẫu rằng diễn giải đó là chính trị hay không, thì phản đối cuộc đàn áp của ĐCSTQ là quyền lợi hợp lý của chúng tôi, và bất kể là nhìn từ góc độ nào, thì phản đối đàn áp phi nhân tính đó cũng là việc làm chân chính và rất nên làm. Hiện nay đông đảo cộng đồng quốc tế cũng ủng hộ chúng tôi và phản đối ĐCSTQ.

Hỏi: Tu luyện Pháp Luân Đại Pháp có kiêng gì chăng?
Sát sinh, ăn thịt,...?

Trả lời: Đã là người luyện công thì nên từ bỏ những thứ như bia rượu thuốc lá. Sát sinh là tạo nghiệp và cũng không từ bi, cho nên người tu luyện không sát sinh, nhưng không quá tuyệt đối đến mức câu nệ (điều này có giảng rõ trong sách "Chuyển Pháp Luân"). Pháp Luân Đại Pháp cũng không cấm ăn thịt. Những người tu luyện vẫn kết hôn bình thường.

Hỏi: Pháp Luân Đại Pháp giảng “Nhẫn”, vậy phải chăng học môn này thì không thể phạt nhân viên, không thể rèn con trẻ, vì thế mà dung túng cái xấu? Pháp Luân Đại Pháp giảng “Đức”, vậy phải chăng không nên buôn bán thu lợi nhuận?

Trả lời: Không phải như vậy. Pháp Chân - Thiện - Nhẫn là có vô lượng các tầng hàm nghĩa. Tu tâm ngay tại xã hội, ấy là đề cao tâm tính ngay khi thuận theo đạo lý vận hành thông thường ở xã hội. Tuân theo quy định mà xử phạt, thì mang theo tâm Thiện sẽ khác hẳn với mang theo tâm ích kỷ và trực lợi cá nhân. Rèn giữa con trẻ là bốn phận của cha mẹ, vậy cũng nên làm điều đó cho tốt. Xã hội nhân loại là có các ngành nghề tồn tại,

đó là Pháp ở tầng này, vậy thuận theo vận hành thông thường của các ngành nghề mà thu lợi nhuận thì là chính đáng, không hề sợ mất Đức.

Hỏi: Tu luyện Pháp Luân Đại Pháp có yêu cầu từ bỏ những thứ “vật chất” trong cuộc sống hay không, giống như hoà thượng xuất gia? Mà nếu chẳng đoạn tuyệt cuộc sống vật chất, thì có thể tu xuất khỏi thế gian chăng?

Trả lời: Tu luyện xuất thế gian, ắt có những điều vượt khỏi đạo lý cõi người. Nhưng tu tâm là đặt công phu vào tâm tính chứ không phải những gì vật chất. Bạc tiền và vật chất kia, ta coi nó nhẹ nhàng đạm bạc là được rồi. Dù sống trong căn nhà đúc bằng vàng ròng, mà trong tâm chẳng hề chấp vào nó, thì có sao đâu. Tay cầm quyền lớn, mà tâm chẳng có tu niệm, thì không chỉ tốt cho bản thân mà còn quá tốt cho xã hội. Tu luyện với chủ trương xuất gia và đoạn tuyệt quan hệ xã hội kia là thuộc về môn phái khác, là theo con đường khác. Pháp Luân Đại Pháp không thế, và hiện nay hầu hết người học đều theo con đường tu luyện ngay tại xã hội. Cõi người này tuy hữu hạn, nhưng tu tâm ấy là vô hạn. Người tu luyện khi cảnh giới tâm tính rất cao, thì không chỉ lời nói việc làm, mà ngay cả cái nhắc tay hay ánh mắt đều thể hiện ra vô hạn từ bi và vị tha. Cái đó vượt xa khói phạm trù những thứ tiền bạc vật chất kia nhiều lắm.





"Cuốn tài liệu này do các học viên Pháp Luân Công
tại Việt Nam tình nguyện đóng góp chi phí in ấn,
xin vui lòng chuyển nó cho người hữu duyên khác
như một nghĩa cử cao đẹp. Trân trọng cảm ơn bạn
đã đọc tài liệu này!"

